

1978 மார்ச் 6]

இணைப்பு II.

[113-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

மானியக் கோரிக்கை எண் 26.

கைத்தறி—பஞ்சாலைத் தொழில்.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

1. முன்னுரை.

நமது நாட்டின் மிகப் பெரிய குடிசைத் தொழில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலேயாகும். பருத்தித் துணிக்கான தேவையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு கைத்தறி துணி நெசவாளர்களால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. தொழில்களில் வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடியாக மிகப் பெரிய அளவில் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது கைத்தறித் தொழிலே. துணி உற்பத்தித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பெருமளவு மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கின்ற கைத்தறித் துறை படிப்படியாக வளர்ச்சி பெறச் செய்வது மத்திய அரசு அறிவித்துள்ள புதிய தொழிற்கொள்கையின் குறிக்கோளில் முக்கிய அம்சமாகும்.

2. இந்திய நாட்டில் உள்ள கைத்தறிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 35.63 இலட்சம், அவற்றில் 5.56 இலட்சம் தறிகள் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன. ஆக, நாட்டிலுள்ள தறிகளின் மொத்த எண்ணிக்கையில் 1/6 பங்கு தறிகள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன; அதே சமயம், நாட்டின் மொத்த கைத்தறித் துணி உற்பத்தி அளவு 230 கோடி மீட்டர்; இதில் தமிழ்நாட்டில் மொத்த உற்பத்தியளவு 60 கோடி மீட்டர் ஆகும். அதாவது நாலில் ஒரு பங்கு தமிழ்நாடு உற்பத்தி செய்கின்றது. கைத்தறித் தொழிலை ஊக்குவிப்பதற்காக கீழ்க்காணும் குறிக்கோள்களுடன் புதிய திட்டங்களை அரசு வகுத்துள்ளது:—

அடுத்த சில ஆண்டுகளில் முக்கியமாகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் புத்துயிரளிக்கும் திட்டத்தின் மூலமும், அதிக அளவில் விற்பனை வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தருதல் வாயிலாகவும் கைத்தறி உற்பத்தியில் கூட்டுறவுத் துறையின் பங்கை உயர்த்துதல்;

[1978 மார்ச் 6]

கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு நியாய விலையில் தூல் எப்போதும் வழங்கப்படுவதை உறுதி செய்யும் வகையில் கூட்டுறவு தூற்பாலைகளின் உற்பத்தித் திறனை விரிவு படுத்துதல்;

புதுவகை வடிவமைப்புகளையும் (Designs) பாலிஸ்டர் துணிகள் உட்பட புதுவகைத் துணிகளையும் அறிமுகப்படுத்தவதன் மூலம் உற்பத்தியைப் பல்வகைப்படுத்துதல்;

கைத்தறித் துணிகளின் விற்பனையைப் பெருமளவில் உயர்த்தும் பொருட்டு 'கோ-ஆப்டெக்ஸ்' விற்பனைக் கூடங்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துதல்;

தனியார் துறையைச் சேர்ந்த நெசவாளர்களின் பயனுக்காகத் திட்டங்களை நிறுவுதல்;

வேலைப் பாதுகாப்பு, ஊதியம் முதலியவை தொடர்பாக நெசவாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கத்தக்க சட்டத்தை இயற்றுதல் முதலியன.

1977-78 ஆம் ஆண்டில் பல்வேறு திட்டங்களின்கீழ் எய்திய சாதனைகள், 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான திட்டங்கள் ஆகியவற்றின் விவரங்கள் கீழ்க்காணும் பத்திகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

1976-77 ஆம் ஆண்டில் தனியார் துறையைச் சேர்ந்த 37,416 நெசவாளர்கள், புதிதாக அமைக்கப்பட்ட 120 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும், ஏற்கனவே உள்ள நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். தவிரவும், சொந்தத்தில் தறி வைத்திராத 300 நெசவாளர்களுக்காக 3 நெசவாளர் தொழிலியல் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 1976-77 ஆம் ஆண்டின் இறுதி வரை காஞ்சிபுரத்திலும் ஈரோட்டிலும் அமைந்த இரண்டு கைத்தறி தீவிர வளர்ச்சித் திட்டங்கள் மூலமாகவும் கரூரில் அமைந்துள்ள ஏற்றுமதிக்கான கைத்தறி உற்பத்தித் திட்டம் மூலமாகவும் ஏறத்தாழ 2,000 நெசவாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. 1977-78 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொண்டும்

1978 மார்ச் 6]

30,000 நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்க உறுப்பினர் களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர். தமக்கென்று சொந்தத் தறியில்லாத 1,600 நெசவாளர்களுக்கென்று 16 நெசவாளர் தொழிலியல் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கக் கருதப் பட்டுள்ளன. 1976-77-ல் தொடங்கப்பட்ட மூன்று கைத்தறி தீவிர வளர்ச்சித் திட்டங்கள் ஏற்றுமதிக்கான கைத்தறி உற்பத்தித் திட்டம் மூலம் மேலும் 2,500 தறிகள் சேர்க்கப்படு மென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. நடப்பாண்டில், சேலம், மதுரை ஆகிய இடங்களில் மேலும் 2 கைத்தறி தீவிர வளர்ச் சித் திட்டங்களும், குறிஞ்சிப்பாடியில் ஏற்றுமதிக்கான உற்பத்தித் திட்டமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் மதுரை, சேலம் ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் 5,000 தறிகளும், குறிஞ்சிப் பாடியில் 1,000 தறிகளும் கொண்டதாக இறுதியில் அமையும். 1978-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் இப்புதிய திட்டங் களில் 2,000 தறிகள் சேர்க்கப்படும்.

1978-79 ஆம் ஆண்டில் மேலும் 30,000 கூடுதல் கைத்தறிகளை, கூட்டுறவு அமைப்பின்கீழ் கொண்டு வரத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. இவற்றில் சொந்தத் தறியில்லாத 2,000 நெச வாளர்களுக்காக 20 தொழிலியல் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக் கப்படும். 1978-79 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 6 கைத்தறி மும்முர வளர்ச்சித் திட்டங்கள் ஏற்றுமதிக்கான தீவிர உற்பத்தித் திட்டங்கள் ஆகியவற்றின் கீழ் வரும் தறிகளின் எண்ணிக்கை 13,300 ஆக உயரும்.

2. மூலப்பொருட்கள் வழங்குதல்.

(1) கூட்டுறவு நூற்பாலைகள்.

மாநிலத்தில் தென்விந்தியக் கூட்டுறவு நூற்பாலையின் இரண்டாவது ஆலை உட்பட 13 கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றின் மொத்த நிறுவப்பட்ட திறன் சுமார் 2 இலட்சம் கதிர்கள் ஆகும். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத் தேவைப்படும் பலதரப்பட்ட ரக நூல்களை இந்த ஆலைகள் மாதந்தோறும் சுமார் 5,000 பேல் அளவிற்கு உற்பத்தி செய் கின்றன. கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தலைமை அமைப்பாக இருக்கும் தமிழ்நாடு கைத்தறி

[1978 மார்ச் 6]

நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் (கோ-ஆப்டெக்ஸ்), நெசவாளர் உதாடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நூல் விநியோகம் செய்யும் பொருட்டு, நெசவாளர்கள் இருக்கும் முக்கியமான பகுதிகளில், 18 நூல் விற்பனை நிலையங்களை நடத்தி வருகிறது. 1978-79 ஆம் ஆண்டில், குடியாத்தம், கரூர் ஆகிய இடங்களில் நூல் விற்பனை நிலையங்களைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படி 13 கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் ஏழு ஆலைகள் ஒவ்வொன்றும் அவற்றின் நிறுவத்திறனை 25,000 கதிர்களாக ஏற்கனவே விரிவுபடுத்தியுள்ளன. இதர நூற்பாலைகளும் அவற்றின் நிறுவத்திறனை விரிவுபடுத்தி வருகின்றன. இவ்வாறு எல்லா கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிலும் விரிவுபடுத்தும் திட்டங்கள் முடிவு பெற்றவுடன், அவற்றின் கதிர்களின் எண்ணிக்கை 2 இலட்சத்திலிருந்து 3 இலட்சமாக உயரும். இக்கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் தற்போது, திங்கள் ஒன்றுக்கு சுமார் 5,000 பேல்கள் உற்பத்தி செய்கின்றன. விரிவாக்கத் திட்டம் முடிவுற்றதும், இவற்றின் உற்பத்தி திங்கள் ஒன்றுக்கு சுமார் 8,500 பேல்களாக உயரும். கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள நெசவாளர்களுக்குத் தேவைப்படும் நூலின் அளவு தோசாயமாக திங்கள் ஒன்றுக்கு 9,000 பேல்களாக உயருமாதலால் இந்த அதிகத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும்பொருட்டு, இக்கூட்டுறவு நெசவாலைகளை விரிவுபடுத்துவதன் மூலமும், நவீன மயமாக்குவதன் வாயிலாகவும் எதிர்பார்க்கப்படும் கூடுதல் உற்பத்தி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யப் போதுமானதாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

கூட்டுறவு ஆலைகளில் பயன்படுத்தப்படும் பருத்தி, உற்பத்தியாகும் நூல் ஆகியவற்றின் தரத்தைச் சோதனை செய்யும் பொருட்டு ஒரு மத்திய ஆய்வுக் கூடம் ரூ. 8.25 இலட்சம் திட்டச் செலவில் சேலத்தில் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்த ஆய்வுக் கூடம் செயல்படத் தொடங்கியவுடன் தமிழ்நாட்டில் உள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் யாவும் அவை உற்பத்தி செய்யும் நூல், பஞ்சு இவற்றின் தரத்தை சோதனை செய்ய இந்த ஆய்வுக் கூடத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும்.

1978 மார்ச் 6]

கூட்டுறவு நூற்பாலைகளை நிர்வகிக்கும் பணியில், பஞ்சு வாங்குவதே பிக முக்கியமான பணியாக இருந்துவருவதால், இந்த ஆலைகளுக்குத் தேவைப்படும் பஞ்சினை உரிய காலத்தில் வாங்க, தகுந்த ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்துவது பற்றியும் அரசு ஆய்வு செய்து வருகிறது. இதனால் இந்த ஆலைகள் வாங்கும் மூலப்பொருள்களுக்கான செலவு குறையும். தரமான பஞ்சும் கிடைக்கும்.

(2) செயற்கை பட்டுநூல் விநியோகம்.

சேலம், மதுரை, இராமநாதபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மாவட்டங்களில் சில கைத்தறிகளில் சேலைகள் உற்பத்தி செய்ய பருத்தி நூலுக்கு அடுத்தப்படியாக செயற்கைப்பட்டு நூல் பரந்த அளவில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த நாட்டில் செயற்கைப் பட்டுநூல் உற்பத்தி செய்யும் எட்டு நூற்பாளர்களும், நெசவாளர்களும் சேர்ந்து அவர்களாகவே செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி, பல்வேறு இடங்களில் உற்பத்தி யாகும் செயற்கைப்பட்டு நூலின் மொத்த அளவில், ஒப்பந்தத் தில் ஒப்புக்கொண்ட அளவு செயற்கைப்பட்டு நூலைப் பல்வேறு இடங்களில் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு வழங்கும் வகையில் அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள மண்டலக் குழுக்களுக்கு பம்பாயில் உள்ள மத்திய கமிட்டி ஒதுக்கிடு செய்கிறது. இந்த ஏற் பாட்டின் கீழ் உண்மையான நெசவாளர்கள் முறையான விலை களில் செயற்கைப்பட்டு நூல்களைப் பெறவில்லையாதலால் இம் முறையைக் குறை கூறி ஏராளமான புகார்கள் வந்தன. மத்திய அரசிடம் மாநில அரசு பலமுறை முறையிட்டுக் கொண்ட பிறகு, கைத்தறி வளர்ச்சி ஆணையாளர் இதில் தலையிட்டு நூல் விநியோகிக்கும் பணியை மாநிலக் கைத்தறி துணி இயக்கு நருக்கு மாற்ற ஏற்பாடு செய்தார். செயற்கைப்பட்டுநூல் விநியோகம் செய்வதைக் கவனிக்க சேலத்தில் தேவையான பணியாளர்களுடன் செயற்கைப்பட்டுநூல் பிரிவு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு மண்டலக் குழுவினால் அனுப்பப்பட்ட நெச வாளர்கள் விண்ணப்பங்களிலும் பின்னர் கைத்தறி துறைக்கு நேரடியாக வந்த விண்ணப்பங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி செயற்கைப்பட்டுநூல் தேவையின் உண்மைத் தன்மையை கண்டறியும் நோக்கத்தோடு, தறிகள் இருக்குமிடத்திற்கு

[1978 மார்ச் 6]

நேரடியாகச் சென்று பார்ப்பதன் மூலம் விண்ணப்பங்கள் முழுவதும் சரிபார்க்கப்பட்டு ஒவ்வொரு விண்ணப்பதாரருக்கும் தேவைப்படக் கூடிய செயற்கைபட்டுநூல் எவ்வளவு என்று சரியாக முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு தேவைகள், நிர்ணயிக்கப்பட்டதன் அடிப்படையில், தமிழ்நாட்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட அளவு, விண்ணப்பதாரர்களுக்கு சரிசம வீதத்தில் இப்பிரிவினால் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. 1976 ஆம் ஆண்டு விலை உயர்வோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது வெளி அங்காடியில் செயற்கைபட்டுநூலுக்கான விலையும் குறைந்து விட்டது.

(3) தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் கைத்தறி துணிகளை விற்பனை செய்தல்.

“கோ-ஆப்டெக்ஸ்” என்று புகழ்பெற்ற தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் தலைமைச் சங்கமாகும். எல்லா நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அரசின் பங்கு மூலதனமான ரூ. 2.14 கோடி புடன் கோ-ஆப்டெக்ஸின் செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனம் ரூ. 2.63 கோடியாகும். இயல்பான வரம்பின்கீழ் ரூ. 500 இலட்சம் ரொக்கக் கடன் பெற கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் பண்டிகை காலங்களில் பொதுமக்களின் அதிகப்பட்சத் தேவைகளுக்கேற்ப, சிறப்புக்கடன் வரம்பின்கீழ் ரூ. 250 இலட்சம் பெறவும் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இச் சங்கத்தின் முக்கிய நோக்கம் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்களைப் பெற்று விநியோகிப்பதாகும்.

“கோ-ஆப்டெக்ஸ்” 18 நூல் கிடங்குகளை நடத்துகிறது. கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் உற்பத்தி செய்த நூல்களைப் பெற்று, இவற்றின் மூலம் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கின்றன. இது தமிழ்நாட்டில் 226 சில்லறை கிளை விற்பனைப் பிரிவுகளையும் பிற மாநிலங்களில் 105 விற்பனைப் பிரிவுகளையும் கொண்டுள்ளது. இவை தவிர, கமிஷன் ஏஜன்சி அடிப்படையில் கைத்தறித் துணிகளை விற்பதற்கு, நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் 200 தனியார் வணிகர்களை ‘கோ-ஆப்டெக்ஸ்’ நியமித்துள்ளது.

1978 மார்ச் 6]

1977 ஆம் ஆண்டில் “கோ-ஆப்டெக்ஸ்” தொடக்க நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து 20 கோடி மதிப்புள்ள கைத்தறித் துணிகளை கொள்முதல் செய்து, 23 கோடி மதிப்புள்ள துணிகளை விற்பனை செய்துள்ளது. 1978 ஆம் ஆண்டில், கைத்தறித் துணி விற்பனையை 25 கோடியாக உயர்த்தமுடியும் என நம்பப்படுகிறது. இதைக் கருத்தில்கொண்டு, “கோ-ஆப்டெக்ஸ்” கிழக்கண்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது :—

(அ) மாநிலத் தலைநகரங்களிலும், தமிழ்நாட்டிலும், பிற மாநிலங்களிலும் முக்கிய நகரங்களிலும் ரூ. 133 இலட்சம் செலவில் 100 புதிய விற்பனை நிலையங்களைத் திறத்தல், மேற் சொன்ன திட்டத்தின் கீழ், 40 புதிய விற்பனை நிலையங்கள் ஏற்கெனவே திறக்கப்பட்டுள்ளன. புதிதாக விற்பனை நிலையங்கள் திறப்பதைத் தவிர முக்கிய நகரங்களில் தற்போது இருக்கும் விற்பனை நிலையங்களை நவீனப்படுத்தும் பணியையும் மேற்கொள்கிறது. இதுவரை 14 விற்பனை நிலையங்கள் நவீனப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1976-77 ஆம் ஆண்டில், இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக மத்திய அரசும், மாநில அரசும் ரூ. 20 இலட்சம் நிதியுதவி வழங்கியுள்ளன. நடப்பாண்டில், இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 50 இலட்சம் நிதியுதவி அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) இந்தியாவிலுள்ள ஏற்றுமதியாளர்களின் வணிகத் தகவல் தேவைகளைக் கவனிப்பதற்கும் அபல்நாடுகளுக்கு கைத்தறித் துணியை நேரடியாக ஏற்றுமதி செய்யும் பணியை மேற்கொள்ளவும் ஏற்றுமதிப் பிரிவு ஒன்றை “கோ-ஆப்டெக்ஸ்” அமைத்துள்ளது. 1977 சூலை, ஆகஸ்ட் மாதத்தில், அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளுக்கு தூதுக்குழு ஒன்றினை “கோ-ஆப்டெக்ஸ்” அனுப்பியது. இத் தூதுக்குழு, சுமார் ரூ. 1 கோடி மதிப்புள்ள சட்டைத் துணிகள், துண்டுகள், கைலிகள் முதலியவற்றை ஏற்றுமதி செய்ய கேட்ட ஆணைகளைப் பெற்று வந்தது. இவைகளை நிறைவேற்றி வருகிறது. நாளடைவில் ஏற்றுமதி ரகத் துணிவகைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காகக் கூட்டுறவு அமைப்பில் உள்ள கைத்தறிக்கை “கோ-ஆப்டெக்ஸ்” மாற்றி வருகிறது. அதன் மூலம் அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில் சுமார் ரூ. 5 கோடிக்கான ஏற்றுமதி

[1978 மார்ச் 6]

விற்பனையை படிப்படியாக எய்த இயலும் என்று நம்பப்படுகிறது. இந்த நோக்கங்களை எய்த, “கோ-ஆப்டெக்ஸ்” வெளிநாடுகளில் கிளைகளைத் திறக்கத் திட்டமிட்டுள்ளது.

(இ) புதிய ‘டிசைன்களைக்’ கண்டுபிடிக்கவும், தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், உள்நாட்டு, ஏற்றுமதித் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காகத் தங்களின் உற்பத்திப் பொருள்களைப் பன்மடங்காக்க உதவுவதற்கும், “கோ-ஆப்டெக்ஸ்” மாநில அரசிடமிருந்து பெற்ற ரூ. 3.5 இலட்சம் நிதியுதவியைக்கொண்டு மதுரையில் வடிவமைப்பு நிலையம் ஒன்றை அமைத்துள்ளது. தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு, பூப்போடும் பெட்டி (Jacquards) போன்ற மேம்படுத்தப்பட்ட நெசவுக் கருவிகளையும் “கோ-ஆப்டெக்ஸ்” அளித்து வருகிறது.

(ஈ) “பாலிஸ்டர்” கைத்தறி சேலைகள், சட்டைகள் ஆகியவற்றின் உற்பத்திக்கான ஏற்பாடு செய்துள்ளது. இவை அங்காடியில் அண்மையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த ரகத் துணிகள் மக்களிடையே நல்ல வரவேற்பைப் பெறத் தொடங்கியுள்ளன.

(உ) தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடமிருந்து உற்பத்திப் பொருள்கள் கொள்முதல் செய்தல் அதிகரிப்பதற்கும், விற்பனை வசதியைச் செய்து கொடுப்பதற்கும், போதுமான அளவிற்குக் கடன் பெற அதன் பங்கு மூலதனத்தை வலுப்படுத்திக் கொள்வதற்காகத் தேசியக் கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்திடமிருந்து பங்கு மூலதனத் தொகையாக ரூ. 20 இலட்சம் நிதியுதவி பெற்றுள்ளது.

(ஊ) நடப்பாண்டில், தேசியக் கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்திடமிருந்து நிதியுதவி பெற்று, ஆயத்த ஆடை தயாரிப்புத் தொழிற் பிரிவுகளை நிறுவ “கோ-ஆப்டெக்ஸ்” நிறுவனம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. இத்திட்டத்திற்காக ரூபாய் 17.73 இலட்சம் முதலீடு செய்யப்பட்டு, சென்னை, மதுரை, திருச்சி ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 125 தையல் இயந்திரங்களுடன் 3 தொழிற் பிரிவுகள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றது.

(1) ஈரோட்டிலுள்ள, தமிழ்நாடு கூட்டுறவு துணி செய்முறைக்கு உட்படுத்தும் பிரிவில் துணிகளைச் செய்முறைப்படுத்துதல் (Processing)

பல அண்டுகளாகத் தமிழ்நாடு, கைத்தறித் துணி உற்பத்தியில் முதலிடம் வகித்து வந்துள்ள போதிலும் செய்முறைப்

1978 மார்ச் 6]

படுத்தும் வசதிகள் குறிப்பாக அச்சிடும் வசதி, இம்மாநிலத்தில் போதிய அளவிற்கு மேம்பாடு அடையவில்லை. இந்தக் குறையைப் போக்க, தமிழ்நாட்டில் செய்முறைப்படுத்தும் வசதிகளை ஏற்படுத்த வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. நல்ல முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட துணிக்கு கிராக்கி இருப்பதை அறிந்து அந்தந்தத் தேவையை நிறைவு செய்யும் வகையில் கைத்தறித் தொழில் மேம்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த ஏற்பாடுகளினால், கைத்தறித்துறை, 50 இலட்சம் மீட்டர் கைத்தறித் துணி, முழுமை பெற்றதாக வழங்கப்பட இயலும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இதில், குறிப்பாக, அச்சிடப்பட்ட புடவைகளும், சட்டைகளும், மெருகூட்டப்பட்ட, சாயமிடப்பட்ட துணிகளுள் அடங்கும். கதர் துணிகளை நேர்த்தியுடையதாக்குவதற்கும், அச்சிடுவதற்கும், இந்த செய்முறைப்படுத்தும் வசதிகள், கதர் தொழிலுக்கும் பயனுடையதாயிருக்கும். கைத்தறித் துறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்க இந்த, அச்சிடப்பட்ட, நேர்த்தியான துணிகள் பெரிதும் உதவியாயிருக்கும்.

ஈரோட்டிலுள்ள, தமிழ்நாடு கூட்டுறவுத் துணி செய் முறைப்படுத்தும் ஆலை, துணி சலவை செய்தல், பளபளப் பாக்குதல், மெருகேற்றுதல், முதலியவற்றிற்கு நவீன இயந்திரங்களைப் பெற்றுள்ளது. துணிகளுக்குச் சாயமிடும் வசதிகளுடன் இந்த ஆலையில் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வசதிகளும் உள்ளன :—

- (1) சலவை செய்தல், வேலை ஒரு மாதத்திற்கு 5 நிறைவு செய்தல். இலட்சம் மீட்டர்.
- (2) மெருகேற்றுதல். ஒரு மாதத்திற்கு 2.5 இலட்சம் மீட்டர்.
- (3) முன் கூட்டியே சுருங்கச் ஒரு மாதத்திற்கு 2.5 செய்தல் (Evasetting) இலட்சம் மீட்டர்.

நூல் சிட்டம், சாயப் பொறி ஒன்றுடன் இந்த சாயத் தொழிற்சாலை சமீபத்தில் நவீனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால், இதன் சாயமிடும் திறன், ஒரு நாளைக்கு சுமார் பத்து பேஸ்களுக்கு அதிகரித்துள்ளது. இந்த ஆலையின் பல் வேறு பிரிவுகளின் திறன்களையும் ஒன்றுக்கொன்று இசைவாக

[1978 மார்ச் 6]

இயங்கும் வகையில், தேசியக் கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்தின் உதவியுடன் ரூ. 22.50 இலட்சம் செலவில் திட்டம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தற்பொழுது, இந்த ஆலை, திரைச் சீலைகளில் அச்சடிப்பதற்கென (Screen Printing) தனிப்பிரிவு ஒன்றினையும் துவக்கியுள்ளது.

அதிகரித்துவரும் நெவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நவீன முறையில் சாயமேற்றும் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் பொருட்டு, தமிழ்நாடு கூட்டுறவு துணி செய்முறைப்படுத்தும் ஆலை, சேலம், கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருநெல்வேலி, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள முக்கிய இடங்களில் ரூ. 60 இலட்சம் செலவில், 5 நவீன சாயத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதற்கு தேவையான நிதியுதவியினை தேசியக் கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்தின் உதவியுடன் ஏற்படுத்தியுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய தென்மாவட்டங்களிலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களின் செய்முறைப் படுத்தும் வசதிகளின் தேவைகளைக் கவனிப்பதற்காக ரூ. 22 இலட்சம் செலவில் மதுரையில் கூட்டுறவுத் துறையில் துணி செய்முறைப்படுத்தும் பிரிவு ஒன்று நிறுவப்பட்டு வருகிறது. ஈரோட்டில் ஏற்கனவே யுள்ள செய்முறைப் பிரிவும், மதுரை மாவட்டத்தில் தகுதியான இடத்தில் அமைக்கப்படவிருக்கும் செய்முறைப் பிரிவும், ஆக இரண்டு பிரிவுகள் உள்ளதால், கைத்தறித் துணிகள் செய்முறைப் படுத்தப்படுவதற்கும், வேலை நிறைவுபெறுவதற்கும், பம்பாய்க்கு அனுப்ப வேண்டிய அவசியமில்லை. இதனால் காலம், உழைப்பு, செலவு பெருமளவில் சேமிக்கப்படுகிறது.

(5). கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டங்கள்.

மத்திய அரசு இரண்டு ஏற்றுமதி ரக உற்பத்தித் திட்டங்களையும், இரண்டு கைத்தறி தீவிர வளர்ச்சித் திட்டங்களையும் இரண்டு தொழிற் பிரிவுகளுடன் நிறுவ அனுமதி அளித்துள்ளது. இத்திட்டங்களின் விவரங்கள் பின்வருமாறு.

1978 மார்ச் 6]

இணைப்புகள்

1691

தொடர் எண்ணும் திட்டத்தின் பெயரும்.	சேர்க்கப் படவேண்டிய தறிகளின் எண்ணிக்கை.	திட்டத்தின் மொத்தச் செலவு (ரூபாய் இலட்சத்தில்).	சேர்க்கப் பட்ட தறிகளின் எண்ணிக்கை.	மாத உற்பத்தி அளவு (ரூபாய் இலட்சத்தில்).
------------------------------------	---	---	------------------------------------	---

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

1. ஏற்றுமதி உற்பத்தித் திட்டம், கரூர்.	1,000	40	400	5.00
2. கைத்தறி தீவிர வளர்ச்சித் திட்டம், காஞ்சீபுரம் தொழிற் பிரிவு.	5,000	79	1,700	6.00
3. கைத்தறி தீவிர வளர்ச்சித் திட்டம், ஈரோடு தொழிற் பிரிவு.	5,000	106	1,100	11.00
4. ஏற்றுமதி உற்பத்தித் திட்டம், குறிஞ்சிப்பாடி.	1,000	32	100	0.75
5. கைத்தறி தீவிர வளர்ச்சித் திட்டம், நெவுத் திட்டம், மதுரை தொழிற் பிரிவு.	5,000	120	250	1.50
6. கைத்தறி தீவிர வளர்ச்சித் திட்டம், சேலம் தொழிற் பிரிவு.	5,000	86	180	1.50

[1978 மார்ச் 6]

மேற்கூறிய திட்டங்களில் குறியீட்டளவாகக் குறிக்கப் பட்ட தறிகளைச் சேர்த்து அவற்றின் மொத்த தறிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை விற்பனை செய்வதில் பெரும் பிரச்சனையுள்ளது. உற்பத்தியின் ஒரு பகுதியை ஏஜெண்டுகள் மூலம் விற்பனை செய்வதற்காகத் திட்ட இயக்குநர்கள் தக்கநடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். மேலும், தமிழ்நாடு கைத்தறி நிதி வர்த்தகக் கழகம் மேற்படி கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டங்களின் உற்பத்திப் பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்கு இம்மாநிலத்திலும், இதர மாநிலங்களிலும் 9 விற்பனை நிலையங்களை அமைத்துள்ளது. “கோ—ஆப்டெக்ஸ்” கைத்தறி—கை வினைப் பொருள் ஏற்றுமதிக் கழகம், தனியார் ஏற்றுமதியாளர்கள் சிலரிடமிருந்தும் பெற்ற தனிப்பட்ட ஆர்டர்களின் பேரில், அவர்களுக்குத் தேவைப்படக் கூடிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்து வழங்கவும் இத்திட்டங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கின்றன.

(6) மலிவு விலைத் துணித் திட்டம்

ஜனதா துணி என்று சொல்லப்படும் மலிவு விலைத் துணி திட்டத்தின்கீழ் வேட்டி, புடவைகள் தொடக்கத்தில் 1,000 தறிகளைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இவை, 1976-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 2-ஆம் நாளன்று, முதல் விற்பனைச் செய்யப்பட்டன. இதன் மின்னர், தறிகளின் எண்ணிக்கை படிப்படியாக உயர்த்தப்பட்டு தற்சமயம் 15,000 தறிகள் மலிவு விலை வேட்டி, புடவைகள் தயாரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளன. இதுவரை, சுமார் 10.00 மில்லியன் மீட்டர் மலிவு விலைத் திட்டத்தின் கீழ் வேட்டிகள், புடவைகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளன.

மலிவு விலை வேட்டிகள் மற்றும் புடவைகள் விற்பனை இம்மாநிலத்திலும், வெளியிலும் உள்ள கோ-ஆப் டெக்சின் சில்லரை விற்பனை நிலையங்கள் மூலம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. விற்பனை செய்யப்படும் மலிவுவிலை துணியின் சதுர மீட்டர் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் என்ற வீதத்தில் மத்திய அரசு, இதுவரை 75 இலட்சம் ரூபாய் உதவித் தொகை அளித்துள்ளது.

1978 மார்ச் 6]

60-ம் நம்பர் துணிகள் மற்றும் லுங்கிகள் தற்சமயம் இந்த மலிவுவிலை ரகத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. மலிவுவிலை வேட்டிகள், புடவைகள், லுங்கிகள் உற்பத்தியை இம்மாநிலத்தில் மேன்மேலும் அதிகரிக்கத் தேவையான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் கோ-ஆப்டெக்ஸ் மேற்கொண்டுள்ளது.

7. கைத்தறி ஒதுக்கீட்டுத் திட்டம் :

தற்பொழுது அமுலில் இருக்கும் கைத்தறி ஒதுக்கீட்டு திட்ட ஆணைகளைச் செயல்படுத்துவதில் பல தடங்கல்கள் இருப்பினும், விசைத் தறிகளின் மூலம் ஒதுக்கீட்டு ஆணைகள் மீறப்படுவது குறித்துக் கண்டுபிடித்து அவற்றுக் கெதிராக கிரிமினல் வழக்கு தொடர்வதற்கு கைத்தறி துணி நூல் இயக்குநரால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. 486 இனங்களில் 1940 விசைத் தறிகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்ததாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, 165 இனங்கள் குறித்து வழக்குத் தொடரப்பட்டது. 114 இனங்களில் தண்டனை அளிக்கப்பட்டது. தற்சமயம் அமுலில் இருக்கும் மத்திய அரசின் ஒதுக்கீட்டு ஆணைகள் தெளிவாகயில்லை. ஆகையினால், விசைத்தறிகள் மூலம் இந்த ஆணைகள் மீறப்படுவது குறித்து திறம்பட நடவடிக்கைகள் எடுக்க இயல வில்லை. நமது அரசு, இதனை, மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு சென்றது. இதன் மீதான மத்திய அரசின் ஆணை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

8. வெள்ள நிவாரணம் அளித்தல் :

தமிழ்நாட்டில் அண்மையில் ஏற்பட்ட புயல் மற்றும் வெள்ளம் காரணமாக சுமார் 5,000 நெசவாளர்கள் தங்களுடைய வீடு, தறிகள் மற்றும் மூலப் பொருட்களை இழந்துள்ளார்கள் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக மாநில அரசு ரூ. 22 இலட்சம் வழங்கியுள்ளது. வீடு இழந்த நெசவாளர்களுக்கு ரூ. 500 வீதம் (ரூ. 300 கடனாகவும், ரூ. 200 மானியமாகவும்) வழங்கவும், தறிகள் இழந்தவர்களுக்கு ரூ. 125 வீதம் மானியம் வழங்கவும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதைத் தவிர, வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக மத்திய அரசு அளித்துள்ள ரூ. 50 இலட்சத்திலிருந்து சுமார் ரூ. 20 இலட்சம் செலவில், வெள்ளத்தால் தறிகளை இழந்து பாதிக்கப்பட்டுள்ள நெசவாளர்களின் பயனுக்காக 10 தொழிலியல் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (Industrial

[1978 மார்ச் 6]

Weavers Co-operative Societies)

அமைக்கத்

திட்டமிடப்

பட்டுள்ளன.

புறக்கொண்டிருக்கின்றன.

9. நெசவாளர்கள் நலன்

கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள நெசவாளர்களின் பயனுக்காக, தற்போது சேமிப்பு—பாதுகாப்புத் திட்டம் ஒன்று செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ்

நெசவாளர்களின் ஊதியத்தில் 6 சதவீதத் தொகையை இத்திட்டத்தில் செலுத்தினால் 6 சதவீதத் தொகையை இத்திட்டத்தில் செலுத்தினால் அரசு 3 சதவீதத் தொகை செலுத்துகிறது. இத்தொகைகளுக்கு 7 சதவீத வட்டி

அனுமதிக்கப்படுகிறது. இத்தொகையும் அதற்கான வட்டியும், இத்திட்டத்தின் கீழ் வரும் நெசவாளர்களின் நிதிக்

கணக்கில் சேர்ந்துவரும். இத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக தொகுதி சுட்டுறுதிக் திட்டத்தின் கீழும் நெசவாளர்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். நெசவாளர் ஒருவர் இறந்துவிட்டால், அவரது கணக்கில் இறந்தியில் சேர்ந்து வந்துள்ள தொகையோடு 500 ரூபாயும் அயுள் சுட்டுறுதிக் கழகத்தால்

இறந்துவிட்ட அந்நெசவாளரின் சட்டப்படிக்கான வாரிசுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் தற்போது

57,000 நெசவாளர்கள் உள்ளனர். இந்த சுட்டுறுதிக் திட்டத்தின் கீழ் அதிகமான அளவுக்கு நெசவாளர்களைச் சேர்ப்பதன் மூலம் இத்திட்டத்தை மேலும் பிரபலமாக

அதிகுவதற்கான செயற் குறிப்புகள் அரசின் ஆய்வில் உள்ளன.

நெசவாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம் 1962-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது.

அத்திட்டத்தைத் தகுந்த முறையில் மாற்றியமைத்தும், திராம வீட்டு வசதித் திட்டத்தை அதனுடன் இணைத்தும் அத்திட்டத்திற்குப் புத்துயிர் அளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மாற்றியமைக்கப்பட்ட வீட்டு வசதித் திட்டம் 1978-79 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்படும்.

நெசவாளர்களுக்கு எலும்புருக்கி நோய் முதலியவை கண்டுள்ளனவா என்பதைக் கண்டறிய பெருமளவில் மருத்துவச் சோதனையிடுவதை மேற்கொள்வதற்காக, இயல்

மருத்துவப் பிரிவுகளை அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவுகள் நெசவாளர்கள் அதிகமாக உள்ள இடங்

களில் நெசவாளர்களுக்கு மருத்துவச் சோதனை

1978 மார்ச் 6]

யிடுதலை மேற்கொள்ளும். நோய் கண்டுள்ள நெசவாளர்களுக்கு மருந்துகள் முதலியவற்றை வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் சுமார் 20 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் செய்யப்படும்.

10. தமிழ்நாடு கைத்தறி நிதி வர்த்தகக் கழகம்.

கூட்டுறவுத் துறையின் கீழ் வராத கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிதிபுதவி செய்யும் நோக்கோடு அமைக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு கைத்தறி நிதி வர்த்தகக் கழகத்திடம், மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் தீவிர கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டங்கள், ஏற்றுமதியை நோக்கமாகக் கொண்ட திட்டங்களும் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. 1977 ஆம் ஆண்டில், இக்கழகம் 93.39 இலட்சம் ரூபாய் கூடன் வழங்கியுள்ளது. வெவ்வேறு வட்டி வீதத் திட்டத்தை இக்கழகம் மேற்கொண்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்படி 1,000 ரூபாய் வரையிலான கடனுக்கு 12½ சதவீத வட்டியும், 5,000 ரூபாய் வரையிலான கடனுக்கு 13½ சதவீத வட்டியும் விதிக்கப்படுகிறது. இத்திட்டங்களின் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்கும், ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க துணி ரகங்களை வடக்கேயுள்ள ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு வழங்கவும் இக்கழகம் பல விற்பனைக் கூடங்களை அமைத்துள்ளது. 1977 ஆம் ஆண்டில், 91.17 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கைத்தறி துணி இக்கழகத்தால் விற்பனை செய்யப்பட்டது.

1976 ஆம் ஆண்டில், தேய்மானத்திற்காக 88,000 ரூபாயை ஒதுக்கிய பிறகு, தமிழ்நாடு கைத்தறி நிதி வர்த்தகக் கழகத்திற்கு 68,000 ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டது. 1977 ஆம் ஆண்டிற்கான தணிக்கை விவரவில் முடிக்கப்படும்.

11. தமிழ்நாடு பொன் இழை (Zari) ஆலை.

தமிழ்நாடு பொன் இழை ஆலை 1971 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் காஞ்சிபுரத்தில் அமைக்கப்பட்டது. பட்டு நெசவாளர்களுக்குத் தேவைப்படும் முக்கிய மூலப் பொருளான பொன் இழையை உற்பத்தி செய்வதற்காகவே இந்த ஆலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த ஆலையின் பங்கு மூலதனத்திற்கு, அரசு இதுவரை 7 இலட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்துள்ளது. இப்பிரிவின் தற்போதைய உற்பத்தித் திறன் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 8,500 மார்க்கு பொன் இழையாகும். இந்தப் பிரிவு இந்திய அரசிடமிருந்து தங்க ஒதுக்கீட்டைப் பெற்று வருகிறது.

[1978 மார்ச் 6]

உற்பத்தி செய்யப்படும் பொன் இழை முழுவதும் 'கோ-ஆப்டெக்ஸ்' மூலம் முக்கியமாக நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விற்பனை செய்யப்படுகிறது. வெள்ளி இழையை ஒழுங்காகப் பெறும் பொருட்டு, இத் தொழிற் பிரிவு தமிழ்நாடு தொழிற் முதலீட்டுக் கழகத்திடமிருந்து பெற்ற ரூ. 9.00 இலட்சம் கடனுவதியுடனும், கோயம்புத்தூர் திருவாளர்கள் டெக்ஸ்டீல்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் தொழில் நுட்ப உதவியுடனும் வெள்ளி இழைத் தயாரிப்பு பிரிவு ஒன்றை நிறுவி யுள்ளது. ஐந்து தட்டையாக்கும் இயந்திரங்களில் (Flattering Machines) உள்ள உருளைகளில் சில குறைபாடுகள் இருந்ததால் இப்பிரிவு இயந்திரங்களின் முழு நிறுவத் திறனையும் பயன்படுத்த இயலவில்லை. எனவே 10 தட்டைப் படுத்தும் இயந்திரங்களில் 5 இயந்திரங்கள், 20 நூற்பு இயந்திரங்களில் 10 இயந்திரங்கள் மட்டுமே தற்போது செயல்படுகின்றன. இப்பிரிவு, மாதந்தோறும் சுமார் 200 மார்க்கு பொன் இழையைத் தற்போது உற்பத்தி செய்து வருகிறது. இக்குறையைப் போக்குவதற்கும் முழு நிறுவத்திறனைப் பயன்படுத்துவதற்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. நிர்வாகப் பணியாளர்களைக் குறைத்தல், ஏனைய நிர்வாகச் செலவுகளில் சிக்கன முறையைக் கொண்டுவருதல் ஆகியவற்றின் மூலம் இக்கழகத்தின் நிர்வாகச் செலவைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளையும் அரசு மேற்கொண்டுள்ளது.

(12). மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளை மீண்டும் திறத்தல்.

பஞ்சாலைத் தொழிலில் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட மந்த நிலையின் காரணமாக, மாநிலத்தில் உள்ள பெரும் பாலான பஞ்சாலைகள் மிகவும் மோசமான நிதி இடர்ப் பாட்டில் உள்ளன. ஒரு சில ஆலைகள் மூடப்பட்டன. மூடப்பட்ட, நலிவுற்ற பஞ்சாலைகளின் பிரச்சினைகள் குறித்து ஆய்வு செய்வதற்கும், அப்பஞ்சாலைகளுக்கு மீண்டும் புத்துயிர் அளிப்பதற்குத் தேவையான வழி வகைகளைத் தெரிவிக்கவும், மாநில அரசு, டாக்டர் எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் தலைமையில் 1976, ஜூலையில் மாநில அளவிலான குழு ஒன்றை அமைத்தது. மிகவும் மோசமாக பாதிக்கப்பட்ட ஆலைகளின் நிலைமையை மதிப்பிடுவதற்காக, மத்திய அரசும், பம்பாய் கூடுதல் பஞ்சாலை ஆணையாளர் தலைமையில் இது போன்ற ஒரு குழுவை அமைத்தது. மாநில அளவிலான குழுவும், மத்தியக் குழுவும் 38 ஆலைகளின் பிரச்சினைகள் குறித்து ஆய்வு செய்து பொருத்தமான பரிசுரைகளைச்

1978 மார்ச் 6]

செய்துள்ளன. பெரும்பாலான பரிவுரைகள், பிரச்சினைகளை உடனடியாக தீர்த்து வைப்பது பற்றியவையாகும். எனவே, பஞ்சாலைகளின் நிதிப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அவற்றிற்கு நிதியுதவி அளித்து உதவுமாறு நிதியுதவி வங்கிகள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டன.

1976, 1977 ஆம் ஆண்டுகளில், நிதி இடர்ப்பாடுகள், நிர்வாகக் குறைபாடுகள் முதலிய காரணங்களால் 17 பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டன. நடைமுறல் மூலதனத்திற்காக வங்கி கடன்களைப் பெறுவதற்கு உத்தரவாதம் அளித்தல், தொழில்கள் (மேம்பாடு முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் ஆலைகளின் நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொள்ளுதல் போன்று அரசு எடுத்துள்ள பல்வேறு நடவடிக்கைகளினால் சுமார் 17,000 தொழிலாளர்கள் பணி புரியும் 14 ஆலைகள், 1977 பிப்ரவரி திங்களிலிருந்து 1978 பிப்ரவரி வரை மீண்டும் திறக்கப்பட்டுள்ளன. நலிவுற்ற 9 ஆலைகளுக்கு இதுவரையில் அரசு ரூ. 437 இலட்சம் வங்கிக் கடனுக்கு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது ; ரூ. 30 இலட்சம் கடன் அளித்துள்ளது. நலிவுற்ற இந்தப் பஞ்சாலைகளை கடைபிடிப்பதில் தாமதமாக, ஏழு பஞ்சாலைகளை நிவாரண உதவி பெறும் நிறுவனங்களாக அரசு அறிவித்துள்ளது. இவ்வாறு, தனித்தியங்கக் கூடிய, மூடப்பட்ட ஆலைகள் அனைத்தும், அரசு உத்தரவாத உதவியுடன் மீண்டும் திறக்கப்பட்டுள்ளன. அரசு நியமிக்கும் இயக்குநர் மூலமாக, இவ்வாலைகள் செயல்பட்டு வருவதை அரசு கூர்ந்து கண்காணித்து வருகிறது. இந்த இயக்குநர், கொள்முதல் விற்பனை அலுவல்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறார். நலிந்த ஆலைகளுக்கு நீண்ட கால அடிப்படையில் முக்கியமாக கடந்த காலத்தில் சேர்ந்து வந்த கடன்களையும், அவற்றின் மீதான கடும் வட்டியையும் குறைப்பதன் மூலம் அவற்றிற்குப் புத்துயிரளிக்க அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுப்பது குறித்தும் அரசு வலோசித்து வருகிறது. இப்பிரச்சினை குறிக்க அய்ந்து, இத்தகைய ஆலைகளுக்கு நீண்ட கால அடிப்படையில் புத்துயிர் ஊட்டுவதற்கான நிதிவகை, தொழில்

[1978 மார்ச் 6]

நுட்ப வகையிலான வழிவகைகளைப் பரிந்துரைக்க இந்திய ரிசர்வ் வங்கி, தென்னிந்திய துணி ஆலை ஆராய்ச்சிக் கழகம் (SITRA) தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் (TIC) ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகள் கொண்ட குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட உள்ளது.

13. தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம்.

சென்னையிலுள்ள, தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம், 1969 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கனில், தமிழ்நாடு அரசு முழு உரிமை பெற்ற நிறுவனமாக சட்டப்படி இணைக்கப் பட்டது. இந்நிறுவனத்தின் முக்கிய நோக்கம், மூடப்பட்ட நலிந்த பஞ்சாலை நிறுவனங்களை எடுத்துக் கொள்வதும், வேலையினின்று வெளியேற்றப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்பளிப்பதுவும் ஆகும். புதிதாக இயந்திரங்களை வாங்குவதற்கும், ஏற்கெனவே உள்ள இயந்திரங்களைப் புதுப்பிப்பதற்கும் தேவையான நிதியுதவி அளிப்பதும், நடைமுறை மூலதனத்துக்குத் தொடக்க நிதியுதவி அளிப்பதும் இக்கழகத்தின் பிற நோக்கங்களாகும்.

இக்கழகத்தின் அனுமதிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனம் ரூ. 500 இலட்சமாகும். இதன் செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனம் ரூ. 90 இலட்சமாகும். இது முழுவதும் தமிழ்நாடு அரசால் வழங்கப்பட்டது. இத்துடன், நவீனப்படுத்துவதற்கும், நடைமுறை மூலதனத் தொடக்கச் செலவிற்கும் பயன்படுத்தும் பொருட்டு “அரசு எடுத்துக் கொண்ட ஆலைகளுக்கு” கடன் வழங்குவதற்காக, கழகத்திற்கு கடனை ரூ. 188.90 இலட்சம் தமிழ்நாடு அரசு வழங்கியது. இத்தொகையில் தற்போது ரூ. 173.50 இலட்சம் நிலுவையாக உள்ளது.

முதலில், இக்கழகத்திடம் 14 நலிந்த ஆலைகளின் நிர்வாகம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இவையாவும் 1974 ஆம் ஆண்டில் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டு, அவற்றின் நிர்வாகம் கோயம்புத்தூர் தேசிய பஞ்சாலைக் கழகத்தினால் (தமிழ்நாடு & புதுச்சேரி) மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அதன் விளைவாக 1975, 76 ஆம் ஆண்டுகளில் இக்கழகம் ஆற்ற வேண்டிய அலுவல் ஏதும் இல்லை. நாட்டுடைமையாக்கப் படுவதற்கு முன்னர் இந்த ஆலைகளுக்குக் கடன் வழங்கப் பட்ட தொகை வட்டியுடன் கோயம்புத்தூரிலுள்ள தேசிய பஞ்சாலைக் கழகத்தினால் (தமிழ்நாடு & புதுச்சேரி) ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

1978 மார்ச் 6]

தொழில் (மேம்பாடு-முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட புதுக்கோட்டையிலுள்ள காவேரி நூற்பு நெசவு ஆலை, இராமநாதபுரம் மாவட்டம், முத்தனேந்தலில் உள்ள சோமசுந்தரம் சூப்பர் நூற்பாலை ஆகியவற்றின் நிர்வாகம் முறையே 4-1-1977, 6-12-1977 அன்றிலிருந்து தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

முடிவாக, கைத்தறித் தொழிலுக்கு புத்துயிருட்டுவதும் அதனை, மேலும் தனித்து இயங்கவல்லதாக செய்வதும், தற்சார்புடையதாகவும், மக்களின் விருப்பத்திற்கேற்ற துணி ரகங்களில் ஏற்படுகிற மாறுதல்களை அது உணரச் செய்வதும், நமது கைத்தறிக் கொள்கையின் நோக்கமாகும். வேலைக்கு அமர்த்தப்படுபவர்கள், வேலை வாய்ப்புக்களின் பரவலான தன்மை ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில், கைத்தறித்துறை, வேளாண்மைத் துறைக்கு அடுத்ததாக, அதிக அளவில் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் துறையாகும் என்பதை அரசு உணர்ந்துள்ளது. ஏற்கெனவே அனுமதிக்கப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்கள் இந்த அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன.

இணைப்பு III

(... ..113 ...ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பை காண்க)

மரணியக் கோரிக்கை எண் 27

தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம்
கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு,

1946 ஆம் ஆண்டில் கதர் திட்டத்தை மேற்கொண்ட முதல் மாநில அரசு தமிழ்நாடு அரசாகும். சர்வோதய சங்கத்திலிருந்து மாற்றப்பட்ட கிட்டத்தட்ட 1,800 நூற்பாளர்கள், 500 கதர் நெசவாளர்களைக் கொண்டு தீவிர கதர் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. 1956-ல் கதர் துறை என்று தனியாக ஒரு துறை அமைக்கப்பட்டது. தேசிய அளவில், கதர், கிராமத் தொழில்கள் வளர்ச்சியின் முக்கியத் துவமும் அங்சியமும், உணரப்பட்டதால் இந்திய அரசு 1956-ல் கார்வே குழுவை அமைத்தபோது இதற்குச் சிறப்பிடம் அளிக்கப்பட்டது. அக்குழுவின் பரிவுரையின்படி, திட்ட ஆணைக்குழு இத்துறையின் வளர்ச்சிக்குப் பெருமளவு